

Το μεγαλείο των τεχνών...

Είμαστε πάντα εδώ... να μιλάμε για αυτά που τόσο αγαπάμε... σε κάθε τους μορφή και έκταση...

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΣΤΗ ΒΑΛΙΤΣΑ

Δευτέρα, Νοεμβρίου 25, 2013

Γράφει η **Γιώτα Παπαδημακοπούλου**

Μόλις πριν από λίγες μέρες, ο εκδοτικός οίκος *Παπαδόπουλος*, εισήλθε στην αγορά του βιβλίου με ένα νέο είδος, αυτό της αστυνομικής λογοτεχνίας. Κάθε ένα βιβλίο από αυτά, ιδιαίτερα ξεχωριστό, ικανό να κινήσει την περιέργεια και το ενδιαφέρον, ακόμα και του πιο απαιτητικού αναγνώστη. Ανάμεσα σε αυτά τα τέσσερα, ξεχώρισα λίγο περισσότερο, "*Το Αγόρι Στη Βαλίτσα*", με το οποίο και αποφάσισα να κάνω την αρχή. Και ειλικρινά, όχι μόνο δεν απογοητεύτηκα, αλλά έμεινα ικανοποιημένη, πέραν κάθε πιθανής ή απίθανης προσδοκίας. Γιατί το συγκεκριμένο βιβλίο, δεν είναι απλά ένα αγωνιώδες αστυνομικό θρίλερ που σε κρατάει με κομμένη την ανάσα, καθ' όλη την διάρκεια της ανάγνωσής του, αλλά παράλληλα, καταφέρνει να δώσει νέα διάσταση σε ένα, κακά τα ψέματα, κορεσμένο είδος που ζητά απελπισμένα, μια ανάσα πρωτοτυπίας και διαφορετικότητας.

Η *Νίνα* είναι νοσηλεύτρια του *Ερυθρού Σταυρού* σε ένα *Κέντρο* στη *Δανία* και η οποία, παίρνει πολύ στα σοβαρά τη δουλειά της,

βάζοντας πολλές φορές σε δεύτερη μοίρα την οικογένειά της, αφού πέραν από τους νόμιμους κατοίκους της χώρας, βοηθάει και μετανάστες οι οποίοι βρίσκονται εκεί παράνομα, ωστόσο, δεν παύουν να χρειάζονται βοήθεια. Η βία, η κακοποίηση, ακόμα και ο ίδιος ο θάνατος, αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητάς της, και μπορεί πολλές φορές να εξοργίζεται απ' όσα βλέπει και βιώνει, ωστόσο, έχει μάθει να μην σοκάρεται. Όχι τουλάχιστον, μέχρι τη μέρα εκείνη που το απελπισμένο τηλεφώνημα μιας φίλης της, θα την οδηγήσει στην θυρίδα ενός σιδηροδρομικού σταθμού και στην εύρεση μιας βαλίτσας της οποίας το περιεχόμενο, δεν είναι άλλο από ένα τρίχρονο αγοράκι. Η Νίνα, που δεν μπορεί να πάει κόντρα στις αρχές και την προσωπικότητά της, αποφασίζει να προστατέψει το αγόρι με κάθε τρόπο, με κάθε προσωπικό κόστος, ακόμα κι αν κινδυνέψει η ίδια, αρκεί να καταφέρει να φτάσει σώο και ασφαλές στα χέρια της μητέρας του.

Αν και το έχω ξαναπεί, οφείλω να αναφέρω για ακόμα μία φορά, πόσο δύσκολο είναι να συνεργαστούν δύο άνθρωποι στον χώρο της λογοτεχνίας, και να δημιουργήσουν από κοινού, ένα συνολικό έργο. Δεδομένου ότι οι ιδέες γύρω από την εξέλιξη της πλοκής μπορεί να είναι αντικρουόμενες, ή ακόμα και ο τρόπος γραφής να διαφέρει, είναι εξαιρετικά λεπτές οι ισορροπίες που πρέπει να διατηρηθούν ώστε το αποτέλεσμα να είμαι ομοιογενές και ομοιόμορφο, σαν να έχει δημιουργηθεί από ένα και μόνο πρόσωπο. Ε, λοιπόν, οι *Lene Kaaberbol* και *Agnete Friis*, καταφέρνουν να συνεργαστούν στον απόλυτο βαθμό και το αποτέλεσμα του πρώτου του, από κοινού, βιβλίου, είναι εξαιρετικό, ένα κράμα δυνατών συγκινήσεων και κοινωνικών θεμάτων, που ειδικά στις μέρες μας, φαντάζει πιο σύγχρονο από ποτέ, όσο τρομακτικό κι αν είναι. Γιατί ναι, το trafficking, είναι κάτι το τρομακτικό και το να καταφέρεις το αποτυπώσεις στο χαρτί χωρίς να είναι χυδαίο ή προκλητικό, είναι ένα μεγάλο στοίχημα που οι συγκεκριμένες κυρίες, κέρδισαν με το σπαθί τους.

Αν κάτι κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη στο συγκεκριμένο βιβλίο, πέραν της ενδιαφέρουσας ιστορίας, ως προς την

κοινωνιολογική, συναισθηματική και ψυχολογική της προσέγγιση, είναι ο τρόπος της αφήγησής της. Μπορεί αυτή να γίνεται σε τρίτο πρόσωπο, ωστόσο, κάθε κεφάλαιο, είναι από την οπτική σκοπιά ενός συγκεκριμένου εμπλεκόμενου στην όλη ιστορία. Αυτό, είναι μεν λειτουργικό, αφού μας επιτρέπει να έχουμε μια ολοκληρωμένη, σφαιρική εικόνα των καταστάσεων, μέσω των οποίων μπορούμε να παρακολουθήσουμε όλες τις εξελίξεις, τα κίνητρα των αποφάσεων, αλλά και την συναισθηματική τους κατάσταση, ωστόσο, δεν παύει να είναι ένα σκέλος που στον χειρισμό του, είναι δύσκολο. Οι συγγραφείς, θα μπορούσαν πολύ εύκολα να "πνιγούν" εξαιτίας της επιλογής τους αυτής, όμως όχι, χτίζουν την εξέλιξη κομμάτι-κομμάτι, σταθερά και προσεχτικά, δίνοντάς μας κάθε φορά, όσες πληροφορίες χρειάζεται και χωρίς να κωλυσιεργούν. Η αγωνία χτυπάει κόκκινο και δεν αισθανόμαστε απελευθερωμένοι, παρά μονάχα όταν γυρίσουμε την τελευταία σελίδα, ανασαίνοντας μετά από ώρες, για πρώτη φορά.

Αν είστε λάτρεις του αστυνομικού μυθιστορήματος και έχετε κουραστεί από κλασσικές, τετριμμένες ιστορίες που δεν έχουν να σας προσφέρουν τίποτα, τότε το βιβλίο αυτό, είναι η ιδανική επιλογή για εσάς. Όχι μόνο θα σας χαρίσει ένα αγωνιώδες ταξίδι, μια περιπέτεια ανθρωπίνων διαστάσεων προσαρμοσμένη στην σκληρή και άρρωστη πραγματικότητα του σήμερα, αλλά θα σας αναγκάσει να εμβαθύνεται και αναρωτηθείτε, ποιοι είμαστε και που οδεύουμε. Θέλοντας και μη, θα κοιτάξετε τον εαυτό σας στον καθρέπτη και θα αναρωτηθείτε τι είναι αυτό που πηγαίνει στραβά και πως φτάσαμε στο σημείο που είμαστε σήμερα, πως η κοινωνία μας έγινε κανιβαλιστική, σε μια εποχή που η ίδια η εξέλιξη, θα έπρεπε να έχει οδηγήσει στην αποτίναξη οποιονδήποτε βίαιων και ακραίων ενστίκτων. Ή μήπως, όταν αγωνίζεσαι να επιβιώσεις, ξυπνάει το θηρίο μέσα σου και η ηθική, δεν έχει θέση; Διαβάστε αυτό το βιβλίο, ανακαλύψτε την αλήθεια και βρείτε τα με τον ίδιο σας τον εαυτό.

http://culture21century.blogspot.gr/2013/11/blog-post_25.html